

Ce este adevărata părtășie cu Hristos? (4)

Ioan 14.27; 15.8,9; 15.11; 17.24

Willem Johannes Ouweneel

© SoundWords, Online începând de la: 24.09.2018, Actualizat: 24.09.2018

© SoundWords 2000–2020. Toate drepturile rezervate.

Toate articolele sunt prevăzute pentru folosirea exclusiv personală. Ele pot fi distribuite și fără cererea permisului de distribuire. Sunt interzise orice forme de multiplicare în scopuri comerciale. Publicarea pe alte pagini de internet este permisă numai cu acceptul redacției noastre.

Versete călăuzitoare: Ioan 14.27; 15.8,9; 15.11; 17.24

Am voie să prezint pe scurt, ce se găsește acolo, printre altele, pe masă? Eu cred că am unele indici în privința aceasta în Ioan capitolele 14 – 17. Numesc numai câteva. Când Domnul Isus spune: «parte cu Mine», atunci aceasta înseamnă: partea Mea doresc s-o împart cu tine.

Și haideți acum să vedem ce numește Domnul Isus „partea Mea”, despre care el spune: aceasta îmi aparține. Vă voi numi patru lucruri, despre care El spune „a Mea”.

1. Primul este în Ioan 14.27:

Ioan 14.27: Vă las pacea, vă dau pacea Mea. Nu v-o dau cum o dă lumea. Să nu vi se tulbure inima, nici să nu se înspăimânte.

Aceasta este primul lucru, pe care-l învățăm acolo în camera de sus. Fiecare credincios are pace cu Dumnezeu, aceasta înseamnă, că el a primit parte cu Domnul Isus. Dar să cunoști pacea Sa, este altceva. Aceasta este pacea personală a Domnului Isus în toate împrejurările din lumea aceasta. El era în părtășie cu Dumnezeu Său. Când El a fost aici pe pământ, atunci a știut ce înseamnă să fi în părtășie cu Dumnezeu acolo în camera de sus. Noaptea S-a dus pe munte și a avut părtășie cu Dumnezeu Său. Acolo a primit putere. Și cu această putere, cu această pace în inima Sa S-a întors înapoi – El a fost în grădina Ghetsimani, aceasta nu era nici o bucurie pentru Domnul. Acolo stătea înaintea lui groaza mare, groaza Golgotei, când Dumnezeu a trebuit să Se întoarcă de la El. Dar era prezentă pacea, pace și în grădina Ghetsimani. Ști tu de ce eu știu aceasta? Când un om poate spune cu adevărat: nu voia mea, ci voia ta să se facă, atunci el are pace în inimă. Atunci el poate spune lui Dumnezeu groaza, teama, frica sa. Dar el poate spune și: Dumnezeule, toate sunt în mâna Ta, Îți predau totul și Tu fă cu mine ce îți place. După ce El a avut parte de dezamăgiri așa de mari în Israel, că Israel L-a lepădat, El putea spune: da Tată, Te laud, Tată, Tu Domn al cerului și al pământului, Tu ai toate în mâinile Tale, Te laud. Da, Tată, căci așa îți place Ție. – Aceasta este pace. Aceasta învățăm în camera de sus. Când am mâncat acolo cina împreună cu El, atunci mergem prin lumea aceasta având pace în inimă. Nu ne preocupăm noi cu lucrurile lumești sau pământești? Spunem noi în toate împrejurările: da, Tată, căci așa îți place Ție? Această pace este convingerea, că orice ar veni în viață, toate vin de la Tatăl, că El știe totul, că El ne iubește și nu poate fi nici o împrejurare în afara guvernării Sale. Aceasta este pacea Sa și El dorește să ne-o dea în mod foarte practic.

2. Al doilea lucru, pe care îl găsim în camera de sus și pe care Domnul Isus dorește să-l împartă cu noi, îl avem în Ioan 15.8,9:

Ioan 15.8,9: Dacă aduceți multă roadă, prin aceasta Tatăl Meu va fi proslăvit; și voi veți fi astfel ucenicii Mei. Cum M-a iubit pe Mine Tatăl, așa v-am iubit și Eu pe voi. Rămâneți în dragostea Mea.

Cuvântul »a rămâne« în evanghelia după Ioan înseamnă deseori de fapt: „a mai sta, să ne avem acolo domiciliul, a locui”. Nu este aceasta o locuință minunată, să locuiești în dragostea

Domnului Isus, și prin aceasta să te ști înconjurat de dragostea Sa? El știa ce înseamnă aceasta. El a spus: »Dacă păziți poruncile Mele«, Ioan 15.10, »veți rămânea în dragostea Mea.« Avem deci aici principiul, cheia, cum putem rămânea în dragostea Sa: și anume, dacă rămânem și în ascultarea Sa. Acestea aparțin împreună, lumina și dragostea aparțin împreună. Dumnezeu este lumină și Dumnezeu este dragoste. Cine dorește să rămână în dragostea Domnului Isus, trebuie să fie în concordanță și cu lumina, trebuie să păzească poruncile Sale.

Care sunt poruncile Domnului Isus? Întrebi probabil, unde le poți găsi în Scriptură. Tinerii doresc deseori să aibă o listă cu porunci, pentru ca să știe exact, ce au voie să facă și ce nu. Dar Domnul nu face aceasta. El nu ne dă nici o listă. Ști tu care sunt poruncile Domnului? Ele sunt mult mai grele decât cele zece porunci din Vechiul Testament. Acolo aveai în orice caz o listă și cine se ținea de această listă, acela putea spune: Sunt un om corect. Pavel putea spune, când era vorba de dreptatea pe care o dă Legea; era fără vină. Dar Legea nici nu mergea așa de departe. Un om fără vină a trebuit mai târziu să spună: eram cel mai mare păcătos. Poruncile noastre sunt mult mai mult mai grele și în același timp se spune în 1 Ioan 5, că ele sunt ușoare, deoarece dragostea lui Dumnezeu locuiește în inimile noastre, deoarece nouă ne-a fost dăruit Duhul Sfânt.

Poruncile Domnului sunt orice dorință a inimii Domnului. Și prin dragoste noi nu simțim poruncile Lui ca porunci, ci le simțim ca dorințe, pe care noi dorim să le împlinim cu plăcere. Aceasta o face dragostea, așa a fost la Domnul. El a spus: »după cum și Eu am păzit poruncile Tatălui Meu și rămân în dragostea Lui.« Gândești tu, că Domnul Isus a păzit Legea numai ca iudeu? El a făcut aceasta. Dar aceasta nu era totul, nu! Orice dorință a inimii Tatălui era poruncă pentru El. El putea spune: „Dorința Ta este comandă, poruncă pentru Mine.” Nu este aceasta mai mult decât cele zece porunci? Tatăl l-a dat porunca în capitolul 10 (Ioan 10), să-Și dea viața, să depună viața Sa, literalmente, să-Și dea viața la moarte. Este aceasta o poruncă din Vechiul Testament? Unde a poruncit Dumnezeu vreodată cuiva să-și dea viața? »Această poruncă am primit-o de la Tatăl Meu.« Aceasta era plăcerea Tatălui în veșnicie. Și era dorința Domnului Isus, să facă plăcerea lui Dumnezeu. El a împlinit porunca Tatălui, să-Și dea viața, și să o ia iarăși înapoi. Așa de departe a mers aceasta la El. Era taina dragostei. Să se rămână în dragostea Sa, aceasta este tot ce Își dorește inima Sa, pentru noi este o poruncă. Atunci nu mai întrebi ce este permis, și ce nu este permis. Dacă ai fost în camera de sus, nu vei mai întreba ce ai voie și ce nu ai voie. Atunci vom întreba numai: Doamne Isuse, ce dorești Tu să vezi la mine, ce dorești să descoperi în viața mea, care este plăcerea Ta pentru viața mea? Aceasta întreabă aceia care sunt obișnuiți să fie acolo în camera de sus. Atunci nu mai este vorba de ce ai voie și ce nu ai voie, ci este vorba numai de dorințele inimii Domnului și de ceea ce El dorește să vadă la noi. Și cât de mult ne-am bucura, când El Se va bucura odată de noi și ne va spune: „Ai făcut lucrarea, tu rob bun și credincios!” Nu ar fi aceasta minunat? Nu are aceasta valoare mult mai mare decât comorile lumii acesteia, valoare mai mare decât răsplățile lumii acesteia, să vezi odată zâmbetul Domnului, când El poate să ne spună aceasta? Aceasta învățăm acolo în camera de sus.

3. Există și al treilea lucru. El spune în Ioan 15.11:

Ioan 15.11: V-am spus aceste lucruri, pentru ca bucuria Mea să rămână în voi, și

bucuria voastră să fie deplină.

Aici ele sunt încă diferite, Domnul spune »bucuria Mea« și »bucuria voastră«. Și dacă eu însumi mă verific, atunci trebuie să spun, că bucuria mea și bucuria Domnului realmente nu sunt totdeauna aceleași. Dar Domnul dorește să ne încerce, pentru ca aceste două lucruri să se apropie tot mai mult unul de altul. Și așa spune El mai târziu în capitoul 17: »... pentru ca să aibă în ei bucuria Mea deplină«. Aici nu mai există nici o diferență. Noi trebuie să creștem în viața creștină, pentru ca bucuria Domnului și bucuria mea să se suprapună în chip desăvârșit, ca ele să fie identice. Aceasta trebuie să verifice fiecare, în fiecare zi. În ce îmi găsesc bucuria, este aceasta bucuria Domnului? Se armonizează ele între ele? Bucuria Sa o învățăm în camera de sus. Ori de câte ori ne aflăm acolo, fiecare domeniu al vieții noastre se va schimba, va ajunge sub influența acestei poposiri în camera de sus.

4. Urmează al patrulea lucru. În evanghelia după Ioan 17.24:

Ioan 17.24: Tată, vreau ca acolo unde sunt Eu, să fie împreună cu Mine și aceia, pe care Mi i-ai dat Tu, ca să vadă slava Mea, slavă, pe care Mi-ai dat-o Tu; fiindcă Tu M-ai iubit înainte de întemeierea lumii.

Aceasta era dorința Sa – nu, aceasta era voința Sa. Domnul Isus nu a vorbit deseori lui Dumnezeu despre voința Sa. Numai o singură dată. »Tată, vreau ...« Aceasta era dorința inimii Domnului Isus, să ne aibă acum la Sine în camera de sus și să ne aibă veșnic la Sine în casa Tatălui. »Tată, vreau ...«, El poate spune aceasta. El este Fiul Dumnezeului cel viu, Dumnezeu Fiul. El poate spune, că El dorește să ne aibă așa la Sine. Și acolo vom vedea slava Sa. Și noi o putem vedea deja acum. Eu cred că nu există nimic în cer, pe care noi să-L vedem ca ceva nou. Desigur, totul va exercita asupra noastră o impresie cu totul nouă, deoarece acum noi suntem deseori prin firea noastră împiedicați să vedem cu adevărat. Însă principial nouă ne-a fost revelat tot ceea ce vom vedea acolo. Nu va fi ca la împărțeaua din Seba, care a spus: »Nu mi s-a spus nici măcar pe jumătate.« Noi nu vom spune aceasta, totul ne-a fost revelat. Dar de ce am citit acest verset? Tot ce noi avem voie să vedem atunci în slavă, putem să savurăm deja acum în camera de sus. Ce este slava Sa? Aceasta nu este slava mea. Domnul ne va face parte și de slava Sa. În versetul 22 se spune: »Eu le-am dat slava, pe care Mi-ai dat-o Tu, pentru ca ei să fie una ...« Aceasta este o slavă, pe care El o împarte cu noi. Dar la toată slava, pe care El o împarte cu noi, El va avea totdeauna ceva mai mult. Ce împarte El cu noi? Deci, noi suntem trupul lui Hristos, uniți cu El. Aceasta împărțim cu El. Dar ce are El mai mult? El este Capul, iar noi suntem mădularele. Și slava Capului o vom vedea, căci El a spus: »Să vadă slava Mea«. Noi suntem uniți cu El, prin aceea că El ne numește frații Săi. Și aceasta este o legătură. El nu Se rușinează să ne numească frații Săi. Aceasta este o slavă, pe care El o împarte cu noi. El, Fiul lui Dumnezeu, și noi mulții fii, care de asemenea vor fi introduși în slavă (Evrei 2). Dar ce are El mai mult? El este Cel Întâi-născut între mulți frați (Romani 8). El este Fiu peste casa lui Dumnezeu, căci noi suntem o casă de preoți, uniți cu El. Și aceasta este o slavă pe care El o împarte cu noi. Dar care este slava Sa? El este în veac Marele Preot, Capul casei preotești. În orice privință El are mai mult. Vedem aceasta în Apocalipsa 1, că El ne-a făcut o împărăție și preoți. Noi vom domni ca împărați împreună cu Domnul Isus. El va fi împărat peste pământ și noi vom fi împărați împreună cu El. Aceasta este o slavă, pe care El o împarte cu noi.

Dar ce va avea El mai mult? Apocalipsa 1 ne spune ce are El mai mult. El este Împăratul împăraților și Domnul domnilor. Aceasta are valoare mai mare, și aceasta o vom vedea noi. Noi nu putem înțelege gloria Sa divină. Principial Dumnezeu nu poate fi văzut niciodată. Dar noi Îl vom vedea, pe acest Om, glorificat în cer. Și noi vom vedea cum El, deoarece El este Dumnezeu Fiul, în orice privință posedă o slavă mai mare decât noi. Dar îți spun, tu nu trebuie să aștepti, până vei ajunge în cer. Acum camera de sus este deschisă, în orice caz pentru aceia dintre noi, care și-au spălat picioarele și doresc să intre la El, ca acolo să mănânce cina împreună cu El.

Ești tu pregătit pentru aceasta? Știu cât de mare este prețul ca să poți intra acolo. Dar eu am aflat puțin ce valoare este să intri acolo. Și știu că sunt din aceia, cu mult mai în vârstă decât mine, care au făcut multe experiențe în această cameră de sus. Și ei ne-ar putea spune mult mai bine, că se merită osteneala să renunți la tot ce ne împiedică, să intri prin ușă, să fii la El în camera de sus. Nu dorești tu aceasta? Prin aceasta toată viața ta se va schimba și vei avea deja aici gustul anticipat a ceea ce noi, potrivit cu făgăduința Lui, vom savura la El în veșnicie. Ce minunat ar fi, dacă noi am avea parte deja acum de această făgăduință! Nu știm ce ne va aduce timpul care va veni. Dar tu ai voie să iei pe Domnul Isus în toate situațiile tale. El bate la ușă și dorește să intre. Dar în fiecare zi noi putem experimenta ce înseamnă să fi la El și să savurezi împreună cu El binecuvântările Sale, bogățiile Sale. Domnul să ne dăruiască multe astfel de experiențe.

Tradus de la: [Was ist wahre Gemeinschaft mit Christus \(4\)](#)

Traducere: Ion Simionescu